

บันทึกการประชุม
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๓๘๔
วันศุกร์ ที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๐
ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

กรรมการผู้มาประชุม คือ

๑. นายมีชัย ฤชุพันธุ์	ประธานกรรมการ
๒. นายสุพจน์ ไข่มุกด์	รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ สุขัคคานนท์	รองประธานกรรมการ คนที่สอง
๔. นายวรชิต สิงหเสนี	โฆษกกรรมการ
๕. นางกัระณา สุมาวงศ์	กรรมการ
๖. นางจุรี วิจิตรวาทการ	กรรมการ
๗. นายเอียรชัย ณ นคร	กรรมการ
๘. นายประพันธ์ นัยโกวิท	กรรมการ
๙. นายภัทร คำพิทักษ์	กรรมการ
๑๐. นายภุมรัตน์ ทักษาดิพงษ์	กรรมการ
๑๑. พลตรี วีระ โรจน์นาศ	กรรมการ
๑๒. นายศุภชัย ยาวะประภาษ	กรรมการ
๑๓. นายอมร วาณิชวิวัฒน์	กรรมการ
๑๔. นายอัชพร จารุจินดา	กรรมการ
๑๕. พลเอก อัญญาพร เจริญพานิช	กรรมการ
๑๖. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	เลขานุการกรรมการ คนที่สอง

กรรมการผู้ไม่มาประชุม คือ

๑. นายอุดม รัฐอมฤต	(ลาการประชุม)
๒. นายชาติชาย ณ เชียงใหม่	(ลาการประชุม)
๓. นายฉัตรพันธ์ุ เชื้อบุญชัย	(ลาการประชุม)
๔. นายปกรณ์ นิลประพันธ์	(ลาการประชุม)

ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

ผู้ช่วยเลขาธิการในคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายจินตพันธุ์ ทังสุบุตร

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นางสาววิลาวรรณ ไร่รื่น

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการ ๓

ผู้ชำนาญการประจำตัวกรรมการ

๑. นางสุภัทรา เชื้อรอด

๒. นางชื่นสมน นิวาทวงษ์

๓. นายณัฐ มโนกุลอนันต์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑. นางสาวสุจิตตา มโหธร

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

๒. นายวิชัยพล ฉวีวรรณ

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

เมื่อกรรมการมาครบองค์ประชุมแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวเปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองบันทึกการประชุม

คณะกรรมการมีมติเลื่อนรับรองบันทึกการประชุม

(บันทึกการประชุม ครั้งที่ ๓๐๑ วันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงครั้งที่ ๓๘๓ วันพฤหัสบดี ที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ อยู่ระหว่างการตรวจทานของคณะอนุกรรมการพิจารณาตรวจบันทึกการประชุมและรายงานการประชุม)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา

พิจารณาแนวทางการจัดทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ต่อจากการประชุมครั้งที่ผ่านมา โดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่ร่างมาตรา ๔๘/๑ เป็นต้นไป ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

มาตรา ๔๘/๑

“มาตรา ๔๘/๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงิน

แผ่นดิน เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ว่ากระทำความผิดในฐานะซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องดำเนินการให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ แล้วดำเนินการแจ้งไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีหนังสือแจ้งไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อเรียกให้โอนเรื่องตามมาตรา ๔๙ ภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประสงค์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกให้โอนเรื่องมาเกินระยะเวลาสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการพิจารณาลงโทษกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหรือกรรมการที่ไม่ดำเนินการจัดให้มีหนังสือแจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้จับโดยไม่มีหมาย ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่มีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายขังผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น”

ประเด็นการพิจารณา

นายวิษณุพล ฉิวีวรรณ เลขาธิการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ความในร่างมาตรานี้คณะอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแก้ไขปรับปรุงมาจากร่างมาตรา ๕๕ เดิม ซึ่งเป็นเรื่องการดำเนินการกับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษที่อาจอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ของพนักงานสอบสวน

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ชี้แจงว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ จะกำหนดให้พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ โดยไม่ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนมีดุลพินิจที่จะไม่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ การกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีดุลพินิจที่จะไม่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ อาจทำให้เกิดการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยการไม่ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้อย่างไร

นางชีนุสมน นิเวทวงศ์ ประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ความในมาตรา ๘๙ ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ อันเนื่องมาจากได้กระทำการตามมาตรา ๘๘ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเพื่อจะดำเนินการตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวมิใช่กรณีตามมาตรา ๘๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป”

ประธานกรรมการสอบถามว่า ความเดิมของร่างมาตรา ๕๕ กำหนดไว้อย่างไร

นายวิษณุพล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ความเดิมของร่างมาตรา ๕๕ กำหนดไว้ว่า

“มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ซึ่งเป็นบุคคลตามมาตรา ๔๗ ว่ากระทำการตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในการนี้ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวมิใช่เป็นความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ส่งเรื่องกลับไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือหน่วยงานที่มีอำนาจเกี่ยวข้องกับการปราบปรามการทุจริต

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้จับโดยไม่มีหมาย ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่มีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น”

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในร่างมาตรา ๔๘/๑ เป็นหลักการใหม่ที่กำหนดให้พนักงานสอบสวนพิจารณาเบื้องต้นว่าคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

หรือไม่ หากพนักงานสอบสวนพิจารณาเห็นว่าอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ แต่หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องดังกล่าวไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของตน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็สามารถส่งเรื่องดังกล่าวคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปได้ หากจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรานี้เพื่อกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่ส่งเรื่องที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกเรื่อง ก็ไม่ควรกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวอีก และควรกำหนดระยะเวลาในการส่งเรื่องมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าจะรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของร่างมาตรานี้ เป็นดังนี้

“ในกรณีและผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าราชการยวชนในพื้นที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาล เจ้าหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นใด สภามหาวิทยาลัยในสุมนซึ่งในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องดำเนินการ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่อยู่ในข้อหาของต คณะกรรมการ ป.ป.ช./ หรือไม่ แล้วดำเนินการส่งไปยังส่งคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในกรณีที่ ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในกรณีที่ ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่อยู่ในข้อหาของต คณะกรรมการ ป.ป.ช./ หรือไม่ แล้วดำเนินการส่งไปยังส่งคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในกรณีที่ ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่อยู่ในข้อหาของต คณะกรรมการ ป.ป.ช./ หรือไม่ แล้วดำเนินการส่งไปยังส่งคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ”

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียบทให้โอนเรื่องมาแต่ระยะเวลาสามสิบเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องเล็กน้อย ที่สมควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนต่อไป ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน”

ที่ประชุมสอบถามและแสดงความคิดเห็น ดังนี้

- มีการสอบถามว่า เมื่อพนักงานสอบสวนรับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษแล้วจะต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ที่อยู่ในท้องที่ของตน หรือต้องส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยตรง

ประธานกรรมการกล่าวว่า พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยอาจส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

- มีการแสดงความคิดเห็นว่า หากเรื่องพนักงานสอบสวนส่งมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะต้องรับดำเนินการโดยจะส่งเรื่องให้หน่วยงานอื่นดำเนินการไม่ได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้หน่วยงานอื่นดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อเรื่องดังกล่าวจะอยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานอื่น

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า เรื่องที่พนักงานสอบสวนส่งมาเป็นเรื่องเล็กน้อยที่สามารถให้พนักงานดำเนินการได้ แม้เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของตนเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็อาจส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปได้

- มีกรรมการแสดงความเห็นว่า กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อาจส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการได้

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้ “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกให้โฆษณาร้องขอความเห็นหรือขอสงวนสิทธิ์อันนับแต่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการพิจารณาและสงวนสิทธิหรือขอสงวนสิทธิ์ตามที่ขอสงวนหรือตามที่ผู้ร้องขอสงวนไว้ ให้ดำเนินการสงวนหรือขอสงวนตามที่ขอสงวนไว้ หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องเล็กน้อยที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสมควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนเองต่อไป ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน”

นายวิษณุ พล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า บทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สอบถามว่า ความในร่างมาตรานี้ต้องแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องการดำเนินการกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วยหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า ความในร่างมาตรานี้ไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องการดำเนินการกรณีที่มีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่หมายความรวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ด้วย เมื่อมีการร้องทุกข์และกล่าวโทษบุคคลดังกล่าวข้างต้นต่อพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการภายในเจ็ดวันเช่นเดียวกันกับการร้องทุกข์และกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเมื่อได้รับเรื่องแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องดำเนินการด้วยตนเอง จะส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการไม่ได้ เพราะความในวรรคสองกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเฉพาะการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

- มีกรรมการสอบถามว่า การกำหนดให้ส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการจะสอดคล้องกับความในมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดไว้ว่า “ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับหรือ

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนหรือไต่สวนเบื้องต้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้” หรือไม่อย่างไร

ประธานกรรมการกล่าวว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ ทุกหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่อง ที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับได้ ความในวรรคสองของ ร่างมาตรานี้จึงสอดคล้องกับความในมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แล้ว โดยความในวรรคสอง ของร่างมาตรานี้ควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ จึงเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสอง เป็นดังนี้ “ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกให้โอนเรื่องมาพิจารณาหรือพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่รับมาตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรงที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ ของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน”

นอกจากนี้ เหตุที่ต้องกำหนดเรื่องการจับและการขออนุญาตจับไว้ในร่างมาตรานี้ เพื่อป้องกันปัญหา การตีความกฎหมายในประเด็นอำนาจของพนักงานสอบสวนในการจับหรือขออนุญาตจับในระหว่าง การดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเสนอแก้ไขเพิ่มเติมความในวรรคสาม เป็นดังนี้ “ในกรณีที่ มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคล ดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้ที่จับโดยไม่มีหมายให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงาน ฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้”

- มีกรรมการสอบถามว่า “เหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะจับโดยไม่มีหมาย” ในวรรคสาม หมายความว่า อย่างไร เพราะประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนดให้จับโดยไม่มีหมายจับได้ก็ต่อเมื่อเป็น การกระทำความผิดซึ่งหน้าเท่านั้น

ประธานกรรมการกล่าวว่า หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการจับโดยไม่มีหมายจับจะเป็นตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเสนอเพิ่มความเป็นวรรคสาม ดังนี้ “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำคู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวน อย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบว่าเรื่องใดบ้างที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.”

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔๘/๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘/๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดี กับผู้ดำรงตำแหน่งทางราชการหรือตุลาการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ดำรง ตำแหน่งในแผ่นดิน เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลอื่นใด วาทะที่ผิดในสุทธานในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ต้องดำเนินการ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตรวจสอบว่าเป็นเรื่องที่อยู่ใน

ข้อหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช./ หรือไม่ แล้วแต่ความเห็นของรัฐไม่ประสงค์ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษนั้นให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนภายในสองสัปดาห์นับแต่วันที่มิได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ในกรณีที่ ทบทวนคณะกรรมการ ป.ป.ช./ มิได้มีหนังสือแจ้งไม่ประสงค์ทบทวนสอบสวนเพื่อเรียกให้โอนเรื่องตวง ฆวตกร ๕๕ ภาวณในสองสัปดาห์นับแต่ได้รับแจ้งขอทบทวนสอบสวนให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช./ ประสงค์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญากรรมต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เรียกให้โอนเรื่องมาพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่อง ไม่ร้ายแรงที่เป็นการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงาน สอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง จากพนักงานสอบสวน

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำ คู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวนอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบว่าเรื่องใดบ้างที่อยู่ในหน้าที่และ อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนหรือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นให้ที่ที่จะจับโดยไม่มีหมาย ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับ มายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึง ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้ทันระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายัง ที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการ ควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกันหรือไม่ีประกันก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อให้ศาลออกหมายจับผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น”

มาตรา ๔๘/๒

“มาตรา ๔๘/๒ ในการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง ว่ากระทำ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติ มิชอบ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป เว้นแต่เป็นเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขให้ส่งเรื่องดังกล่าวมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินคดีตามที่เห็นสมควรต่อไป”

ประเด็นการพิจารณา

นายวิษณุ พล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ความในมาตรา ๒๓๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ กำหนดให้หน้าที่และอำนาจในการไต่สวนตามความในมาตรา ๒๓๔ (๑) (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญ เป็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมด แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายให้หน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีใช้เป็นการผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับได้ ทั้งนี้ ความในร่างมาตรานี้ได้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นผู้ดำเนินการในกรณีที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือประพฤติมิชอบ และกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้ด้วย แต่ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินคดีดังกล่าวตามที่เห็นสมควร

ประธานกรรมการสอบถามว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง หมายความว่าถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งใดบ้าง

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ กล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๐ (๓) บัญญัติว่า “ไต่สวนและวินิจฉัยเจ้าหน้าที่ของรัฐตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไปร่ำรวยผิดปกติ” ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดการตีความ จึงควรต้องเพิ่มความว่า “เทียบเท่า” ในร่างมาตรานี้ด้วย

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า ในร่างมาตรานี้จะเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่งในระดับต่ำกว่าผู้อำนวยการกองซึ่งแตกต่างจากที่บัญญัติในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐

นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ สอบถามว่า ในปัจจุบันตำแหน่งผู้อำนวยการกองถูกแทนที่ด้วยตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก มีความเหมาะสมหรือไม่ที่จะใช้คำว่า “ผู้อำนวยการกอง” ต่อไป

นายวิษณุ พล ฉวีวรรณ เลขานุการอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า บทนิยามคำว่า “ผู้อำนวยการกอง” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการระดับต้นหรือเทียบเท่าขึ้นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการตามกฎหมายอื่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่มีตำแหน่งหรือการบริหารที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นางจรี วิจิตรวาทการ กรรมการ ในฐานะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สอบถามว่า ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะยังคงใช้หลักการเดิมของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่ ที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาเฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่งในระดับสูง และผู้บริหารระดับสูง ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับรองลงมาให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ประธานกรรมการกล่าวว่า หลักการที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจพิจารณา เฉพาะกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดำรงตำแหน่งในระดับสูง และผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในระดับรองลงมาให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐนั้น เป็นหลักการเดียวกับที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ รองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง กล่าวว่า ชื่อตำแหน่งมีความแตกต่างใน แต่ละองค์กร และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนจะใช้ฐานเงินเดือนเป็นตัวกำหนด แทนชื่อตำแหน่งได้หรือไม่

ประธานกรรมการสอบถามว่า “ตำแหน่งอำนวยการระดับต้น” หมายถึงผู้ใด

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง ชี้แจงว่า ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐ แบ่งออกเป็นประเภททั่วไป วิชาการ อำนวยการ และบริหาร โดยตำแหน่งอำนวยการระดับต้น คือ ผู้อำนวยการในระดับแปดเต็ม ส่วนตำแหน่งอำนวยการระดับสูง คือ ผู้อำนวยการในระดับเก้าเต็ม สำหรับ ตำแหน่งบริหารระดับต้น คือ รองอธิบดี และส่วนตำแหน่งบริหารระดับสูง คือ อธิบดี

ประธานกรรมการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรานี้ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘/๒ ในบทบรรณสารที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในระดับที่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือตำแหน่งหน้าที่ในทางวิชาการ หรือตำแหน่งหน้าที่ในทางวิชาชีพอื่น หรือวิชาชีพอื่นซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใจเป็นความผิดร้ายแรงบรรดาที่อยู่ใน หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตต่อไปก็ได้ เว้นแต่เป็นเรื่องที่คณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ดำเนินคดีกับบุคคลและ เรื่องอื่นใดให้ส่งเรื่องดังกล่าวนั้นให้คณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ดำเนินคดี ทั้งนี้ ไม่เป็นคดีที่ผู้ต้องหาของ คณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ที่ส่งดำเนินคดีที่เห็นว่าสมควรต่อไปและเมื่อคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการแล้วให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในระยะเวลาที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการของ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการไต่สวน เพิ่มเติมและมีความเห็นหรือวินิจฉัยใหม่ก็ได้

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

นายศุภชัย ยาวะประภาษ กรรมการ สอบถามว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่ารวมถึง ผู้พิพากษา อัยการ ด้วยหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่ารวมถึงผู้พิพากษา อัยการ และยังหมายความว่ารวมถึงเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศาลยุติธรรม เจ้าหน้าที่ในสำนักงานอัยการสูงสุด และเจ้าหน้าที่ในองค์กรอิสระด้วย

นายศุภชัย ยาวะประภาส กรรมการ สอบถามว่า หากกรณีการกระทำความผิดเป็นการกระทำร่วมกันของกลุ่มบุคคล ซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับที่รองลงมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นผู้ดำเนินการเองใช่หรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีการกระทำความผิดเป็นการกระทำร่วมกันของกลุ่มบุคคล ซึ่งมีทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงและเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับที่รองลงมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเป็นผู้ดำเนินการ เนื่องจากการพิจารณาการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ สอบถามว่า ตามความในวรรคหนึ่ง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องการดำเนินการไต่สวนเพิ่มเติมเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยใหม่ จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทราบหรือไม่

ประธานกรรมการกล่าวว่า กรณีดังกล่าวไม่จำเป็นต้องแจ้งให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐทราบ เนื่องจากเป็นกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ดำเนินการเสร็จแล้วและส่งรายงานมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว แต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการดังกล่าว

นายภัทร คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. กล่าวว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องการจะดำเนินการไต่สวนเพิ่มเติม ควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐในการจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อไม่ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งหมด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มภาระให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มากเกินไป

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการยกร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับงานที่มอบหมายนั้นได้ เช่น การส่งเอกสาร วิธีการไต่สวน วิธีการจัดทำรายงาน เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นายธนวัฒน์ สังข์ทอง เลขานุการกรรมการ คนที่สอง กล่าวว่า ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีวิธีการทำงานในลักษณะเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งในเรื่องการรับเรื่อง การพิจารณาเรื่อง การไต่สวน รวมทั้งการชี้มูล จะมีความแตกต่างกันเฉพาะเรื่องตำแหน่งของผู้ที่ถูกกล่าวหาเท่านั้น ดังนั้น หากจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมควรที่จะกำหนดอย่างไร และหากบัญญัติให้ “กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของ

ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ก็ได้

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

นายภัทระ คำพิทักษ์ กรรมการ ในฐานะรองประธานอนุกรรมการพิจารณาศึกษาหลักการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. กล่าวว่าควรบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถเรียกให้ส่งเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเฉพาะเรื่องที่มีความสำคัญเท่านั้น เพื่อป้องกันมิให้การไต่สวนในเรื่องหนึ่งๆ ต้องใช้การไต่สวนถึงสองครั้ง กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐไต่สวนเรื่องใดเสร็จแล้วก็ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง จึงอาจทำให้เกิดความล่าช้า

ประธานกรรมการกล่าวว่า การบังคับให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต้องส่งเรื่องที่พิจารณาเสร็จแล้วไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เป็นแต่เพียงการส่งเรื่องเพื่อแจ้งให้ทราบเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ผลการพิจารณาของเรื่องที่ส่งมาเรื่องใดจำเป็นจะต้องพิจารณาไต่สวนใหม่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็สามารถกระทำได้

นายอชพร จารูจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวว่า การดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายความว่าให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการไต่สวนแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. จนเสร็จสิ้นทั้งกระบวนการไต่สวน

นางชื่นสุมน นิเวทวงษ์ ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า การบัญญัติร่างมาตรา ๔๘/๒ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว จะมีลักษณะที่เป็นกรณีเปิดโอกาสให้ผู้ถูกข่มขู่ความผิดสามารถอุทธรณ์ผลการพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถกลับผลการพิจารณาได้ ดังนั้น อาจเกิดกรณีที่ผู้ถูกข่มขู่ความผิดไม่พอใจในผลการพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ นำเรื่องดังกล่าวมาร้องยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อเสนอให้มีการพิจารณาไต่สวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ประธานกรรมการมอบหมายให้คณะอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไปศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการ และวิธีการพิจารณาสอบสวน ว่าปกติการสอบสวนเป็นอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นอำนาจของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔๘/๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๘/๒ ในที่คดีอาญาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐในระบอบการปกครอง ผู้สอบสวนคดีอาญา หรือคดีอาญาที่สอบสวนหรือคดีอาญาที่สอบสวนที่ผิดต่อหน้าที่หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ หรือที่ผิดต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ต้นหรือเทียบเท่าลงมามีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด หรือเจ้าหน้าที่

ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดในเรื่องที่มีใช้เป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตัวเห็นชอบ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้ เว้นแต่เป็นเรื่องที่คณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ตัวเห็นชอบ ที่ส่งเรื่องตั้งทศวรรษให้คณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ตัวเห็นชอบ ทั้งนี้ ไม่เป็นทศวรรษตั้งทศวรรษของคณะกรรมาการ ป/ป/ช/ ที่ส่งตัวเห็นชอบที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องที่ได้รับไว้ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อดำเนินการต่อไปภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่สำนักงานได้รับเรื่อง

การเทียบตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้

ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๔๙

“มาตรา ๔๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องที่พนักงานสอบสวน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รับไว้พิจารณานั้นอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม หรือเรื่องที่เป็นความผิดร้ายแรง ซึ่งหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเองแล้วจะมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากกว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวโอนเรื่องและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระยะเวลาดำเนินการให้แล้วเสร็จและกำหนดกรรมการที่รับผิดชอบสำนวนดังกล่าว โดยหากดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาดังกล่าวให้กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง”

ประเด็นการพิจารณา

นางชิ้นสุมน นิวาทวงษ์ ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า คดีที่อยู่ในอำนาจของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และคดีที่อยู่ในอำนาจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น เมื่อพิจารณาตามร่างมาตรา ๔๙ แล้วเห็นว่าจะไม่บัญญัติให้คดีดังกล่าวอยู่ในอำนาจที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเรียกให้ส่งเรื่องดังกล่าวมายัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้บัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้ส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเรื่องใดที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นรับไว้พิจารณาได้ด้วย หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม หรือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานนั้น โอนเรื่องและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้

นายอัชพร จารุจินดา กรรมการ ในฐานะประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ชี้แจงว่า เหตุที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติในลักษณะดังกล่าว เนื่องจากเป็นการบัญญัติให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ซึ่งได้มีการแบ่งแยกเรื่องที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถเรียกเรื่องที่มีความสำคัญมายังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ ซึ่งจะแตกต่างกับหลักการของรัฐธรรมนูญ ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการตรวจสอบการกระทำทุจริตของหน่วยงานของรัฐได้ทุกกรณี ดังนั้น ร่างมาตรา ๔๙ จึงไม่มีความจำเป็นต้องบัญญัติไว้อีก

ประธานกรรมการเสนอตัดความในร่างมาตรา ๔๙ ออกทั้งมาตรา เนื่องจากความที่บัญญัติไว้ในร่างมาตรา ๔๘/๒ มีความครอบคลุมถึงกรณีตามร่างมาตรา ๔๙ แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติร่างมาตรา ๔๙ อีกต่อไป

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติตัดร่างมาตรา ๔๙ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๕๐

“มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมที่อยู่ระหว่างดำเนินการไต่สวน ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ แล้วแต่กรณี หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไปก็ได้

การส่งเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นเรื่องที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใดที่มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗ และมาตรา ๒๐๘ ที่อยู่ระหว่างดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น จะส่งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้

(๒) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนการกระทำความผิดตามที่มีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ แล้วพบว่าการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ให้ส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการคดีตามหน้าที่และอำนาจ”

ประเด็นการพิจารณา

นายประพันธ์ นัยโกวิท กรรมการ ตั้งข้อสังเกตว่า เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๕๐ แล้วเห็นว่า ยังไม่ครอบคลุมถึงกรณีการให้อำนาจผู้บังคับบัญชาในการดำเนินการทางวินัยกับผู้กระทำความผิด

มาตรา ๕๑

“มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจ เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลสำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการกล่าวว่า เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๕๑ แล้ว จะเป็นเรื่องการทุจริตในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง ดังนั้น ในเบื้องต้นจึงเสนอให้ตัดร่างมาตรา ๕๑ ออกทั้งมาตรา เนื่องจากในทางปฏิบัติเป็นเรื่องยากที่จะมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานได้ เว้นแต่จะหาหนทางไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งมีอำนาจในการกำหนดสเปคในการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานอื่น การบัญญัติร่างมาตรานี้ไว้อาจกลายเป็นการกำหนดให้หน่วยงานราชการสมยอมกัน

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติตัดร่างมาตรา ๕๑ ออกทั้งมาตรา

มาตรา ๕๒

“มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งเป็นการกระทำความผิดเดียวผิดกฎหมายหลายบท หรือหลายกรรมต่างกัน หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า อาจส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ รับผิดชอบดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ก็ได้ แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ”

ประเด็นการพิจารณา

ประธานกรรมการสอบถามว่า ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้มีการบัญญัติบทนิยามของคำว่า “พนักงานสอบสวน” ไว้หรือไม่

นายวิษณุ วัฒนวรณ เลขานุการอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ได้มีการบัญญัติบทนิยามของคำว่า “พนักงานสอบสวน” ไว้ แต่เมื่อพิจารณาความหมายของคำว่า “พนักงานสอบสวน” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หมายรวมถึง เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน

ประธานกรรมการสอบถามว่า พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนหรือไม่

นางชีนุสมน นิวาทวงษ์ ประธานอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ชี้แจงว่า เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจและหน้าที่สืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ และ

เป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประธานกรรมการเห็นควรให้รอการพิจารณาร่างมาตรา ๕๒ ไว้ก่อน โดยมอบหมายให้คณะอนุกรรมการร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกลับไปยกร่างมาตรา ๕๒ มาใหม่ โดยให้มีเนื้อหาที่สั้นกระชับ แล้วเสนอต่อที่ประชุมเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

มติที่ประชุม

คณะกรรมการมีมติรอการพิจารณาร่างมาตรา ๕๒

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ

ที่ประชุมมีมติให้นัดประชุมคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญครั้งต่อไปในวันจันทร์ ที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เมื่อประชุมเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ประธานกรรมการได้กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมและกล่าวปิดการประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๕ นาฬิกา

นายเฉลิมศักดิ์ ใจธานี

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวอัจฉรา สวนสมุทร

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นายเผ่าพันธุ์ นवलสง

นิติกรชำนาญการ

ผู้จัดบันทึกการประชุม

นางสาวจินดารักษ์ แสงกาญจนวนิช

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง

สำนักกรรมการธิการ ๒

ผู้ตรวจทาน

เอกพล ยุทธนากรชัย/พิมพ์